

РЕШЕНИЕ

№ 38938

гр. София, 08.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Мария Ботева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10409** по описа за **2026** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).**

Образувано е по касационна жалба на Заместник-кмета на Столична община, подадена чрез пълномощник адв. С. П., срещу Решение № 2356 от 25.06.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 1852/2026 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав. С обжалвания съдебен акт е изменено Наказателно постановление № СО-ОД-Й-25-11-078 от 21.12.2025 г., издадено от Заместник-кмет на Столична община, с което на Й. И. Х., на основание чл. 154а, ал. 2 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 7 от същата Наредба, като размерът на глобата е намален на 300 (триста) лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложената санкция – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК, приложими по препращане от чл. 63в ЗАНН. Касаторът твърди, че СРС неправилно е оценил степента на обществена опасност на нарушението и нарушителя. Поддържа се, че отклонението от маршрутното направление за транспортиране на земни маси води до замърсяване на околната среда, завишаване на фините прахови частици и въглеродния диоксид, както и до генериране на допълнителни разходи за

общинския бюджет за почистване. Твърди се, че глобата от 300 лева не постига превантивните цели по чл. 12 ЗАНН. Претендира се отмяна на решението на СРС и цялостно потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – Й. И. Х., редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Излага подробни доводи. Претендира сторените по делото разноси, за двете съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и оставяне в сила на първоинстанционното решение.

Административен съд – София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди наведените касационни основания и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна първоинстанционният съд правилно е установил, че на 13.08.2025 г. около 12:46 ч. в [населено място], район „К. поляна“, на кръстовището на [улица] и [улица], ПИ 68134.1113.13 с посока [улица], Й. И. Х. е управлявал товарен автомобил марка „М. 41.480 Ф“ с рег. [рег.номер на МПС], като е транспортирал земни маси извън маршрута, определен в издаденото от кмета на район „Овча купел“ направление № 59/02.05.2025 г. Фактическите констатации са изведени след пълен и обективен анализ на събраните писмени доказателства и показанията на разпитания свидетел-актосъставител.

Правилен е изводът на СРС, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи по смисъла на чл. 22, ал. 5 ЗМСМА въз основа на надлежна заповед за оправомощаване, при спазване на процесуалните правила и реквизитите по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Нарушението по чл. 29а, ал. 1, т. 7 НОДТСО е формално и е доказано от обективна и субективна страна с факта на превоза извън предписания маршрут.

Неоснователни са касационните възражения относно размера на наложената глоба.

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, административното наказание се определя в пределите, предвидени за извършеното нарушение, като се отчитат тежестта на нарушението, побудите за неговото извършване, останалите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имущественото състояние на нарушителя. В санкционната разпоредба на чл. 154а, ал. 2 НОДТСО е предвидена глоба за физически лица в широк диапазон – от 100 до 5000 лева (респ. от 50 до 2500 евро).

В съответствие с константната практика на Административен съд – София-град (Решение № 23942 от 11.07.2025 г. по канд № 1522/2025 г., Решение № 17621 от 23.05.2025 г. по канд № 1534/2025 г. и Решение № 2245 от 05.04.2021 г. по канд № 1049/2021 г.), когато наказващият орган налага административно наказание над законовия минимум, той носи доказателствената тежест да мотивира и установи наличието на конкретни отегчаващи обстоятелства по смисъла на чл. 57,

ал. 1, т. 8 ЗАНН.

Наведените в касационната жалба доводи за замърсяване на въздуха с фини прахови частици, въглероден диоксид и разходи по почистване отразяват абстрактната обществена опасност на деянието, която законодателят и местният орган са отчели при криминализирането му в наредбата. По делото обаче липсват доказателства за настъпили конкретни вредоносни последици, за разсипване на земна маса или за замърсяване на уличното платно при процесния курс (в каквато насока е и съставът на т. 18 от чл. 29а, ал. 1 НОДТСО).

Районният съд обосновава е съобразил качеството на нарушителя като физическо лице – водач на моторно превозно средство, действащ при изпълнение на служебно възложени трудови задачи, който не е организатор, търговец-превозвач или инвеститор на строителните дейности и не извлича пряка стопанска печалба от тях. Това обстоятелство, наред с липсата на данни за предходни административни нарушения, представлява съществено смекчаващо обстоятелство при преценка на личната обществена опасност на дееца (Решение № 1584 от 11.12.2024 г. по канд № 1202/2024 г. на АС - София-област).

Определеният от районния съд размер на глобата от 300 лева е над установения в санкционната норма минимум, но близък до него. Същият съответства на тежестта на нарушението и на личната степен на обществена опасност на дееца и в пълна степен осигурява постигането на целите на личната и генералната превенция по чл. 12 ЗАНН.

Ето защо, първоинстанционното решение е валидно, допустимо и правилно и като такова, следва да бъде оставено в сила.

По отношение на разноските:

Предвид изхода на правния спор, ответникът по касация има право на сторените в настоящата инстанция разноски. Същите, съобразно представените по делото доказателства, възлизат на 200 евро и следва да бъдат възложени в тежест на Столична община.

Що се касае до възражението, направено от процесуалния представител на Й. Х., че доверителят му има право на разноски, пропорционално на намаления от СРС размер на наложената глоба, следва да се посочи, че настоящата инстанция принципно споделя същото. Жалбоподателят Х. обаче, не е отправил своевременно искане по чл. 248 ГПК за изменение на решението в частта относно разноските. Не е депозирал и касационна жалба. Ето защо, този въпрос е извън предметния обхват на настоящата проверка

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2356 от 25.06.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 1852/2026 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Й. И. Х., ЕГН [ЕГН], сторените пред настоящата

инстанция разноски в размер на 200 /двеста/ евро .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.